

MANTARRATLLA, EL MILLOR

Hi havia una vegada un pirata anomenat Garrastor al que tots tenien por. Portava bigot, un pegat a l'ull, i una pota de pal. Tenia el nas molt gran i la cara tacada de la pigota. Era molt agressiu.

Jugava a les cartes en un carreró fosc, dins d'una casa de tres pisos. Era el millor jugador de tota València. La majoria dels seus contrincants perdien. Alguns, fins i tot a propòsit. A la porta de la casa posava: "Qui me vinça, queda mort".

Aquesta frase, però, no va espantar el pirata Mantaratlla, enemic de Garrastor que va voler provar sort. S'hi va apostar un bon feix de diners i, amb sorpresa de tothom, va guanyar la partida. Mentre recollia els enormes beneficis, Garrastor, que havia perdut tota la seua fortuna, va traure la pistola. Mantaratlla, que el veia venir, va ser més ràpid, va eixir corrents de l'estança i va poder fugir.

Tothom el feia ben lluny però, l'endemà, Mantaratlla va tornar a la casa del malvat Garrastor. Com que l'havia deixat sense res, li va oferir unir-se a la seua tripulació. Garrastor s'ho va rumiar una estona i finalment va acceptar. Mantaratlla el va presentar als seus homes com el nou ajudant del capità, seria el segon d'abord.

Garrastor, però, era més ambiciós, i quan Mantaratlla estava dormint el va llançar a la mar sense que ningú el veiés.

- Ji, ji, ji, ara jo vaig a ser el capità, l'únic cap, va riure-se'n.

Va tornar a l'interior del vaixell i va despertar els homes que dormien en hamaques amb un fort crit.

- Atenció, el capità ens ha abandonat i ha marxat amb els nostres diners!, va exclamar.

Els mariners pensaven que allò era impossible, però Garrastor va insistir-hi i acabaren per creure-se'l. Van decidir elegir un nou cap i el més votat va ser ell.

El pràctic estava amb un compàs mirant el mapa del Mar Mediterrani que Mantaratlla havia deixat, i es va adonar que molt a prop de la posició del vaixell hi havia dibuixat un galió fantasma. L'acompanyaven les paraules "gran tresor".

En saber-ho, el capità va donar ordres de preparar-se per a una gran batalla. Potser per a l'última de les seues vides, van pensar els mariners. Tots tenien por. A ningú els agradaven els fantasmes.

Però temien més al terrible Garrastor i el van obeir. Abordaren el misteriós galió. Desenes d'esquelets en moviment els van rebre. Al fons, un fantasma gegant contava monedes d'or. Garrastor es va dirigir a ell en veu alta:

- Ei, cap desconegut! Estic ací. A veure si em pots agafar!, va bramar.

El fantasma el va perseguir i aleshores els mariners van aprofitar per agafar els diners i escapar. Ell es va salvar tirant-se a l'aigua. Quan tots estaven ja de nou en el vaixell, van obrir foc contra la nau fantasma. Les boles de canó la van enfonsar. Tanmateix, els esperits els van perseguir. Per

deslliurar-se'n els van il·luminar amb les llanternes. Com sols poden viure en la foscor, van acabar per amagar-se.

- Arrieu les veles!, va exclamar el capità.

Els mariners el van obeir ben ràpid. Després, soparen i descansaren.

L'endemà, Garrastor els va despertar a les sis del matí.

-Vinga! A rentar el vaixell i a fer cinquanta flexions, els va manar.

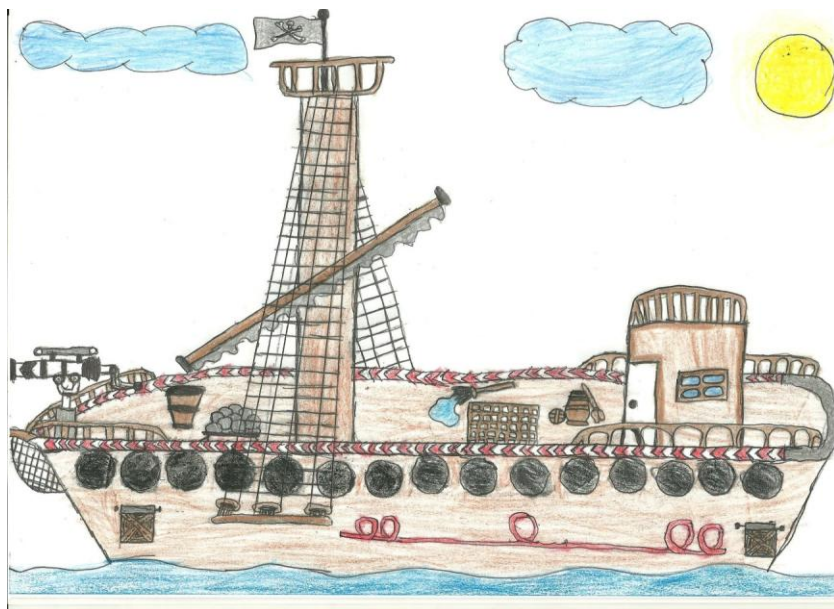
Un mariner anomenat Sirius, va començar a dir que perquè no es repartien el tresor. Però Garrastor ho volia tot per a ell.

-Sirius, que cadascú es jugue la seua part del tresor a les cartes. Qui s'atreveix a jugar amb mi?. O sou tots uns covards?. Gallines!, va cridar.

Ningú li va portar la contrària. Així doncs, començaren les partides. Garrastor, amb les seues trampes, va guanyar quasi tothom mentre pensava en com desfer-se dels que l'havien superat.

Arribaren al port de València enfadats els unes amb els altres. Excepte el capità que ja es creia que era milionari.

El que no sabia era que l'estava esperant Mantarratlla amb molts amics. El pirata havia aconseguit sobreviure i ara pensava venjar-se.

Quan Garrastor eixia tot content del vaixell amb un cofre ple de monedes d'or, Mantarratlla el va apressar i el va llançar a l'aigua. Tothom va esclafir a riure.

Finalment, el capità i els seus homes es van repartir el tresor en parts iguals.

-Mantarratlla es el millor!. Visca Mantarratlla! A baix el pirata Garrastor, que es un lladre!, cridaven.

4t Primària - Mantarratlla el millor.

Diego Álvarez_